

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Anabaptistae S. scriptura vtuntur more omnium haeticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Formula, *Baptizate in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Baptizatum inde extracturum simulans, miserum hominem in imum detrudit & submergit, aieus: *se hominem hodie Deo lucrificasse, & ad calum misisse, qui se euasisset inde, ac spacium colligendi se habuisset, proculdubio olim ad Diabolum reſtāzurus fuisset.* Factum hoc tanquā crudele pleriq; detestati sunt, Lutherus tamen laudauit. Erat enim hic vnus ex ijs qui VVormatiam ipsum deduxerant, & causā eius imprimis fauebat (a). Sed iam ad 11. caput tranſeamus, in quo ordinem & politiam Sathanicā huius Synagogæ, & singulares quosdam Anabaptisticæ Fidei, è Lutherana & Zuingliana doctrina compositos articulos sum descripturus.

DE SYNAGOGA ANABAPTISTARUM, & præcipuis ipsorum fidei articulis.

CAPVT III.

ARGVMENTVM.

- I. *Anabaptista S. Scripturæ vtuntur more omnium hæreticorum.*
- II. *Ordo qui in ipsorum catibus & Pastoribus obseruatur.*
- III. *Fides Anabaptistarum in plerisque nouorum E-uangelicorum fidei est conformis.*
- IV. *Forma quam in Cena sua obseruans.*
- V. *De ipsorum Baptismo & Matrimonijs.*
- VI. *Lutheranos & Zuinglianos Anabaptistas solu scripturis vincere non posse.*

I. **O**MNES hæretici pro fundamento suarum opinionum hoc axioma vtuntur, *Nihil credendum necessario aut faciendum esse, quod non sit scripto Dei verbo expressum.* Hoc enim speciosissimo pallio diabolus illusiones suas semper velare consuevit, vt Cyrillus iam suo tempore notauit. Et vero nulla vnquam tam absurda fuit religio, quæ S. Scripturam pro se non allegarit? Certe omnes æquè Noui sæculi istius Euangelistæ nihil nisi scriptum Dei Verbum admittunt. Hoc verbū clamant & tonant, sed plebem incautam illo pulchro prætextu mirifice deludunt, (b) litterarum tantum corticem lambentes, ac suā ipsorum commenta ad id interpretandum afferentes, neglecta interim Ecclesiæ interpretatione, quam illi calumniantur esse hominum erroribus obnoxiorum congeriem

& consequenter eandem non esse Spiritus S. organum, aut Veritatis sedem, sed in doctrina quoque errare posse: Traditiones vero & Cæremonias hominum esse inuenta, primitiua Ecclesiæ incognita. Et hoc vnum quidem axioma pes est & caput totius Anabapticæ religionis. Ac quamuis plerique omnes indocti sint & plusquam Arcadica pecora stupidi, tertio tamē quoque verbo sententiam aliquam è scriptura adſpergunt; sic vt nonnulli D. Pauli epistolas aut alios S. Scripturæ libros ad vnguem tenere videntur: è quibus formam sui Baptismi, communionem bonorum, & puritatem suæ Ecclesiæ probare contendunt, more cæterorum hæreticorum. Itaque vaficie istā, qua litteras Sacrarum Scripturarum mirificè laudant & in cælum extollant, sensum verum genuinum à Deo intentum, & Ecclesiæ suæ successiue reuelatum deserunt, eius in locum substituunt sua, quæ ipsi elegerunt sensa & affectus, eo res iam apud ipsos deuenit. Eōn' rem redijſſe, vt nullum vlcus tam putidum ac purulentū sit, cui non è S. scriptura emplastrum quærarunt! Vide mihi Lutheranum istum, qui ebrietatem Deo placere è S. scriptura probare voluit, edito Lipsiæ libro cui titulum fecit *Negentenbuch*, & Mansfeldiæ Comitibus dedicauit. (b)

Vt vero Anabaptistæ S. scripturæ libros in manibus, ita nomen Christi in ore frequenter habent; eodem modo quo illi de quibus S. Ignatius dicit, quod licet Christiani non essent, Christi tamen nomen vbique etiam in popina prædicent; aut illi de quibus D. Paulus ad Philippenses 1. capite loquitur. In Lauffensi Colloquio Anabaptista quidam Lutheranus Ministro eum obiurganti quod vix legere S. Biblia peritus, ea interpretati præsumeret, respondit: *ab eodem Deo qui rudem piscatorem S. Petrum erudiuit, mihi reuelata sunt, que spectant ad salutem. Quacumque lego, Spiritu S. interprete intelligo; nec vllus in animo meo scrupulus restat. An falli possim, si textum sequar à Deo nobis traditi Euangelij: Proximo iniuriam non facio, non blasphemus, non iuro, non fero arma; cœnā Domini ad eum modum quo à Christo instituta est celebros; Fidem ante baptismum esse debere credo. Annon hoc est vere Apostolos imitari?* Quam multos homines credulos

N 2 his

a *Selnece histor. Aug. Con. pag. 17. bV. Mysterium Fraudis prædicantica Colon. excusum auctore Hieron. Mulmanno. c Lege Fern. lib. 1. cap. 10. de ebriet. Mashenes. &c. d Vide l. Munch in colloq. Alber. contra Carolstad. Luth. lib. de caleſt. proph.*

his & similibus verbis deceptos fuisse & adhuc decipi putas? Legimus in Anabaptistarum libris, Zuinghianos cum feminis Anabaptisticae religionis, scriptura armatis, disputare ingressos, non sine pudore repulsam passos: e contra ipsos quoque Prædicantes hac occasione ad Anabaptismum transiisse, vt de Iacobo Kautzio V Vormatiensi Bullingerus scribit: (a) Vide apud Rescium in quâtis angustijs Calvinista Poloni versati sunt, quâ A. MDLXXXI. cum Anabaptistis disputatione suscepissent, qui certe publice pro victoribus se tunc tulerunt. Idem Calvinista in Frankendaliensi colloquio experti sunt, qui omnibus viribus annisi, vt Anabaptistas à sacris literis erroris cõfutarerent, sed eo cucata, vt Anabaptista sacris literis æquè robuste armati, inuictè persisterent. Itaque Calvinista exarmati, vel suis armis implicati, demum Ecclesie Catholice arma corripuerunt, & Ecclesie iudicio anniuersali in explicandis scripturis consensum Anabaptistarum sensui opponendo, eos hæreticos pertinaces declarare voluerunt, ridicule sane, vt qui illos dampnando, se ipsos eadem sententia involuerunt. Sed multa nimis hoc de axiomate, quo tam illi quam plerique hæretici finistre vtuntur. Transio ad præcipuos ipsorum fidei articulos, quos partim à Catholicis & Lutheranis scriptoribus, partim ex ipsorum libris, quibus tituli sunt, *Resistutio vera Fidei. Mystera Scriptura. Exhortatio ad fidem. & apologia*, quos Bullingerus scripto suo contra eos subiunxit, excerpti (b)

II. Principio aiunt. 1. Nec Catholicorum, multo minus eorum qui Euangelicos se appellant, Ecclesias, vere esse Ecclesias, sed Sathanae synagogas, ac præcipue ob grauissimâ peccata & vitia eorum qui eis præsent. Solam suam Ecclesiam vere esse Ecclesiam, Apostolica conformem, & eadem simplicitate qua prima illius ortum tantopere commendauit insignem, Pompam illam Papisticam ab hac simplicitate, & artes qua hodie in nouellis Ecclesijs vsitentur, à pristino illo candore & integritate longe abesse. Has enim serere discordias, accerere clades, accendere bella, magisque ad explicanda vexilla quam scripturam, & ad relegendam potius quam reducendam ac postliminio restituendam pietatem, esse idoneas. 2. Porro in eligendis Ministris hac vtuntur ratione; ab Apostolis, vt ipsi credi volunt, petita. Postquam seniorum aliquos ostendit quam necessaria sit noui Ministris electio, tota multitudo coit, ac suffragia confert. Pluribus suffragijs electus promittit se gregem fidei sua commissum bene ac fidei ter rectorum. Nec ullum illè ex hac dignitate nouum consequitur titulum aut gradum, sed eodem

habitu, quo ante vitur, cum omnibus scilicet communi: Sed nec ullum eis salariumpenditur, sed quisque manuum suarum labore victum sibi quarit: & à cathedra descendens, ad pensum redit, ac vel stium, vel malleum aut dolabram (sunt enim plerique ad hoc munus delecti opifices) rursus in manus sumit. Hoc vero Apostolorum exemplo se facere dicunt. 3. Tempia aut ados sacro cultui destinatas vt Catholici & Lutherani non habent, sed in priuatis tantum adibus conueniunt, ac fere clanculum, nisi vbi tuto eis & secure habitare licet, Dantisci, & in plerisque Hollandia, Selandia & Frisia urbibus & oppidis. In nulla Catholici Regis ditione, vt nec in superiori Germania tolerantur. Sed in Frisia Orientali, in VVestphalia, Prussia, Silesia, Morauia, Bohemia, ac regionibus ad Poloniae regnum pertinentibus aliqua libertate gaudent: quamuis Catholici & Lutherani vbique eis præualeant. (c) Francie regnum hoc hominum genus vix nouit: nisi quod in Burdigalensem & alios portus non pauci, ac plerique nauaræ ed appellant, ac libere negotiantur. Memoriæ nonnumquam medium inter decem aut duodecim horum mortificatorum (sic enim videri volunt) varia de ipsorum religione cum ipsis disputasse, illosque quamuis nauaræ essent ac despicabiles homines, ad omnia quæcumque inciderant, Scripturæ aliquem locum in numerato habuisse.

Narrauit mihi Ioannes Spondanus, quum in Germania esset ed à Nauaræ tunc, postea Franciæ, Rege ad excolendum literis, tot donis à natura iam ante ornatum ingenium, missus, cupidinem se incessisse vnus ex Anabaptistarum primarijs, qui vulgo magni fieret, videndi atque alloquendi. Incidisse ergo in eum ex agro suo ab opere reuertentem, tunica cinericij coloris indutum, ac reliquo vestitu à rustico nihil differentem. Latinis verbis à se honorifice, vt mos habet, salutatam, caperata fronte respondisse, non aliter ac quemdam è Veteri stoâ resuscitatum Catonem; Castalio vocor, quos mihi tribuisti titulos, nec mihi nec cuiquam vere Christiano conueniunt. Vanitatibus his mundi iam dudum ego valedixi. Dicente Spondano; se fama ipsius excitum, visendi eius gratia venisse. Ergo, inquit, mecum.

a Lib. 1. de orig. Anab. cap. 7. b Rescius fol. 119. Nicol. Bloesdick. libr. de secta. David Georg. Bulling. lib. 1. cap. 8. Es. Apolog. Anab. fol. 215. & seq. c Vide success. Anab. Modest. de auctor. Anab. fol. 82. & Chron. 181. Curaus Chron. Siles. par. 2. fol. 1, 8. Sebast. Franck. Chron. par. 3.